

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0002 van 13 januari 2015
in de zaak 1415/0060/SA/3/0041

In zake:

1. de heer **Lode GERITS**
2. mevrouw **Elisabeth VAN ROSSEN**

beiden wonende te 1701 Dilbeek, Openluchveld 9 en waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Josh BUYSE
kantoor houdende te 1600 Oudenaken, Gaasbeekstraat 4

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32, bus 7
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 1 oktober 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 8 augustus 2014, waarbij aan het gemeentebestuur van DILBEEK, hierna aanvrager, een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor het plaatsen van tijdelijke containergebouwen voor klassen van de school 't Keperke en de IBO.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 1701 Dilbeek, Keperenbergstraat 37A en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummers 139B, 139K en 146C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 december 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Saskia LENAERTS die loco advocaat Josh BUYSE verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Marc VAN BEVER die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 30 juli 2014 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de aanvrager bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van tijdelijke container-gebouwen”*.

Volgens de beschrijvende nota zijn de tijdelijke container-gebouwen bestemd om te gebruiken als klassen tot de uitbreiding van de bestaande school is afgewerkt en de nieuwe klaslokalen in gebruik kunnen worden genomen. De reeds bestaande containers staan nu op een gedeelte van het terrein waar de uitbreiding van de school gepland is.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 6 augustus 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit. De voorwaarde behelst de naleving van de vondstmeldingsplicht.

De verwerende partij beslist op 8 augustus 2014 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB 07/03/1977) gelegen in een woongebied

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met bovenvernoemd geldend voorschrift.

...

VOORSCHRIFTEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN

De volgende voorschriften zijn van toepassing:

- *Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid;*

- Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Art. 9. Van deze verordening bepaalt:

...

De aanvrager (de gemeente – bevoegd beheerder van de waterloop “Broekbeek”) motiveert de afwijking als volgt:

“Aangezien de containerklassen tijdelijke constructies zijn, die na de werken voor de uitbreiding van ‘t Keperkeken en de IBC zullen verdwijnen, willen wij een afwijking aanvragen voor de verplichtingen van de hemelwaterverordening.

Dit valt tevens te motiveren omwille van het feit dat er in deze containerklassen geen aftappunten zijn: er is geen sanitair voorzien in deze klassen. Verder is er ook de praktische overweging waarbij de containerklassen zich op een grote afstand van de geplande werken bevinden (i.e. aan de andere kant van het terrein), waardoor de optie waarbij een regenwaterput of infiltratie-voorziening zou kunnen overgenomen worden door de toekomstige uitbreiding niet haalbaar is.”

...

EXTERNE ADVIEZEN

Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt dat voor alle vergunningsaanvrager, ingediend overeenkomstig artikel 4.7.1 §1, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunningverlenende overheid verplicht is binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij het agentschap Onroerend Erfgoed.

Op 31/07/2014 heb ik dit advies gevraagd. Dit advies werd uitgebracht op 06/08/2014 en ontvangen op 06/08/2014. Het advies is gunstig mits naleving van de vondstmeldingsplicht (artikel 8 van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium en latere wijzigingen).

Deze voorwaarde wordt opgenomen in de voorwaarden horende bij deze vergunning.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, is de aanvraag NIET onderworpen aan een openbaar onderzoek.

...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De bouwplaats is gelegen in het centrum van de deelgemeente Itterbeek, tussen de Keperenbergstraat en Openluchtveld.

De containers worden voorzien binnen het huidige schooldomein.

De containers staan nu op een gedeelte van het terrein waar de uitbreiding van de school gepland is. Dit terrein moet worden vrijgemaakt.

De te verplaatsen, en de nieuw toegevoegde containers komen te staan op 2 plaatsen op het terrein: op de speelplaats, naast de sanitaire lokalen van de school, en op een groene zone links van de toegang tot de school.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 8 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (...) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt in in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid: de tijdelijke containerklassen worden geplaatst binnen het huidige schooldomein.
 - Mobiliteitsimpact: het aantal kinderen ten opzichte van de huidige situatie wordt niet uitgebreid.
 - ruimtegebruik en bouwdichtheid: binnen het schooldomein blijft voldoende open ruimte over. Op de speelplaats wordt een deel van de containers gestapeld, om nog een voldoende grote speelplaats te kunnen behouden.
 - visueel-vormelijke elementen: inzake architecturale vormgeving sluiten de containerklassen niet aan bij de bestaande bebouwing van de school. Deze tijdelijke container-gebouwen zullen dienst doen tot de uitbreiding van de school afgewerkt is en de nieuwe klaslokalen in gebruik kunnen genomen worden. Na de bouwwerken zullen ze dan ook worden verwijderd. Vandaar dat een maximumduur van een vijftal jaar wordt in deze vergunning opgelegd, tot begin schooljaar 2019-2020.
 - cultuurhistorische aspecten: niet van toepassing
 - het bodemreliëf: het bestaande maaiveld blijft behouden
- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: de impact van de container-gebouwen op de omgeving wordt zo veel mogelijk beperkt, door deze in het verlengde van de school, op de eigen speelplaats te plaatsen, en aan de inkom van de school, weg van de woningen in de buurt.

ALGEMENE CONCLUSIE

Omwille van bovenvernoemde redenen is het ingediend project planologisch verantwoord en brengt het de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- de vondstmeldingsplicht (artikel 8 van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium en latere wijzigingen);
- de containers te verwijderen na de ingebruikname van de nieuwe klaslokalen na de uitbreiding van de school.

De werkzaamheden of handelingen, die hierbij vergund worden, mogen niet langer dan tot **31 augustus 2019** in stand gehouden blijven of uitgevoerd worden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij is van oordeel dat de Raad onbevoegd zou zijn om over de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing uitspraak te doen. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Aangezien uit het voormelde feitenrelaas blijkt dat het Gemeentebestuur Dilbeek van plan is om tijdens de herfstvakantie (eerste week van november 2014) bijkomende containergebouwen te plaatsen en te stapelen, in strijd met de regelgeving van de stedenbouwkundige voorschriften en ruimtelijke ordening evenals in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat verzoekende partij dreigt om voor voldongen feiten te komen staan gelet op de bulldozer politiek van het gemeentebestuur van Dilbeek welke de stedenbouwkundige voorschriften qua bekendmaking en wachttijd voor uitvoering der werken zomaar letterlijk aan de laars lapt!!! (...)

Dat aldus gelet op deze hoogdringendheid de schorsing van de verleende vergunning zich opdringt aangezien verzoekende partij het slachtoffer dreigt te worden van een onherstelbaar nadeel, welk bij hoogdringendheid dient voorkomen te worden. Dat verzoekende partij recht heeft op een dringende behandeling van zijn zaak op basis van art. 6 van de Grondwet en de elementaire beginselen van het EVRM.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Artikel 4.8.18. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat de schorsing enkel kan worden bevolen indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als ernstige middelen

worden aangevoerd die de schending van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

Aldus moeten verzoekers aantonen dat zij bij de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een ernstig nadeel zullen ondergaan. Zij dienen de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto aan te geven en dienen aan te tonen dat het nadeel moeilijk te herstellen zal zijn. Hierbij moeten de verzoekers steunen op concrete feiten en gegevens en die aanbrengen in het inleidend verzoekschrift.

Ook mag het nadeel niet louter hypothetisch zijn en moet het rechtstreeks voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zelf.

Het nadeel moet ten slotte een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

In casu gaan verzoekers zelfs een stap verder en menen zij een ‘onherstelbaar’ nadeel te ondergaan doordat het Gemeentebestuur van Dilbeek van plan zou zijn om tijdens de herfstvakantie (eerste week van november 2014) bijkomende containergebouwen te plaatsen en te stapelen, en dit in strijd met de regelgeving van de stedenbouwkundige voorschriften en ruimtelijke ordening, evenals de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het ‘onherstelbaar’ nadeel dat verzoekers zouden ondervinden, en dat zij omschrijven als “zij dreigen voor voldongen feiten te komen staan, gelet op de beweerde bulldozer politiek van het Gemeentebestuur Dilbeek” kan bezwaarlijk als ernstig middel worden aanvaard.

Verzoekers hebben een probleem met de beweerde bulldozer politiek van het Gemeentebestuur en niet zozeer met de containers die worden geplaatst.

Verzoekers tonen evenmin aan welke de aard en de omvang van het te verwachten nadeel zal zijn en steunen bovendien hun vordering op louter hypothetische feiten en gegevens: “zouden dreigen om voor voldongen feiten te komen staan, van plan zou zijn om, ...”

Ten slotte wordt niet aannemelijk gemaakt dat het “nadeel” een rechtstreekse oorzaak zou hebben in de bestreden beslissing.

*Volledigheidshalve benadrukt concludante dat het plaatsen van deze containers de openbare orde ten goede komt, doordat deze worden geplaatst met het oog op de uitbreiding van de school en deze containers bovendien na de bouwwerken zullen worden verwijderd.
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Onverminderd de vraag of wat wordt uiteengezet in het inleidend verzoekschrift, met inbegrip van het hoger geciteerde onderdeel ‘schorsing’, nuttig kon aangewend worden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te bevelen, kan de Raad uit de eigen bewoordingen van de verzoekende partijen, stellende dat zij *“...voor voldongen feiten werd gesteld door het gemeentebestuur welke overging tot het plaatsen van de klas-container, in strijd met de vergunning – (35 dagen wachttijd) – op 21 augustus 2014 (stuk 3) daar waar de vergunning slechts werd toegekend op 8 augustus 2014 en de aanplakking of bekendmaking van de vergunning geschiedde op 20 augustus 2014...”* en wat zij op de zitting van 16 december 2014 ook bevestigden, enkel afleiden dat de bestreden beslissing reeds werd uitgevoerd.

In zoverre een vordering tot schorsing in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing, dient de Raad noodzakelijk vast te stellen dat de voorliggende vordering tot schorsing thans zonder meer doelloos en zonder enig nut is geworden aangezien de bestreden beslissing werd uitgevoerd. De omstandigheid dat de vergunninghouder, waarbij diens hoedanigheid in dit bestek irrelevant, luidens de verzoekende partijen in strijd met de bestreden beslissing zou hebben gehandeld, dan wel zonder de vereiste vergunning werken zou hebben uitgevoerd, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Er moet hierbij overigens opgemerkt worden dat een vordering tot schorsing bij de Raad niet oneigenlijk kan aangewend worden als alternatief voor meer geëigende procedures en handhavingsmaatregelen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1415/0060/SA/4/0041.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 januari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
 met bijstand van
Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER